

KVALITETSPROSEDYRER

- sist oppdatert pr 27.09.2010

§ 15-3 Opplysningsplikt til barnevernstjenesten

Personalet i skolar etter denne lova skal i arbeidet sitt vere på vakt overfor forhold som kan føre til tiltak frå barneverntenesta.

Utan hinder av teieplikta skal personalet av eige tiltak gi opplysningar til barneverntenesta når det er grunn til å tru at eit barn blir mishandla i heimen eller når det ligg føre andre former for alvorleg omsorgssvikt, jf. §§ 4-10 til 4-12 i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntenester, eller når eit barn har vist vedvarande alvorlege åtferdsvanskar, jf. § 4-24 i den same lova. Også etter pålegg frå dei organa som er ansvarlege for å gjennomføre lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntenester, skal personalet gi slike opplysningar.

Rutiner:

1. Alle ansatte har ansvar for å melde vidare, dersom de har bekymring for et barn. Det er naturlig at bekymringen i første omgang meldes til rektor, og at det avtales et møte.
2. Etter møtet mellom rektor og den ansatte avgjøres det videre handlemåte, enten a. Se tiden litt an/vi gjør flere observasjoner? b. Det er behov for en tverrfaglig vurdering av barnet. Vi informerer foresatte. Eller c. Vi er alvorlig bekymret og ønsker å sende en bekymringsmelding til barnevernet. Vi informerer foresatte.
3. Dersom det besluttes å gjøre flere observasjoner, må det avtales nytt møte mellom den ansatte og rektor for å gjøre ny vurdering.
4. **Viktig:** Det er hver enkelt ansattes ansvar å melde en bekymrings sak videre til barnevernet. Det vil si at dersom rektor ønsker å avvente og den ansatte ønsker å melde direkte, har den ansatte plikt til å melde videre uavhengig av rektors oppfatning. Det er den enkeltes ansvar å sjekke at saken er blitt meldt til barnevernet.